

Rim uspostavlja viđenje – broj četiri

Oživljavanje starih prijevora: bitka oko proročkoga tumačenja u adventizmu

Jeff Pippenger

2024-08-08

Unaprijed nam je dano upozorenje da će se u posljednjim danima oživjeti „stare kontroverze“.

„U povijesti i proročanstvu Božja Riječ prikazuje dugotrajni sukob između istine i zablude. Taj je sukob još uvijek u tijeku. Ono što je bilo, ponovno će se ponoviti. Stare će se rasprave oživjeti, a nove će teorije neprestano nastajati.“ Selected Messages, knjiga 2, 109.

Bez iznimke, te su stare kontroverze bile sotonski pokušaj da se potkopa uloga suvremenoga Rima, jer upravo papinski Rim posljednjih dana uspostavlja viđenje. Nekoliko je primjera te činjenice u povijesti adventizma. Prvi je bio spor između protestanata i milerita, kako je prikazan na pionirskoj karti iz 1843. godine. Jedina referenca na svetoj pionirskoj karti iz 1843. godine, koja je „bila usmjerena od Gospodina i ne smije se mijenjati“, a koja nije bila izravna referenca na proročku istinu Božje riječi, bio je prikaz spora milerita s protestantima toga razdoblja. Protestanti su „razbojnice tvoga naroda“ iz Daniela, 11. poglavlja, 14. retka, poistovjećivali s Antiohom Epifanom, dok su mileriti znali da je to Rim.

„164. Smrt Antioha Epifana, koji se, naravno, nije podigao protiv Kneza nad knezovima, budući da je bio mrtav već 164 godine prije nego što se Knez nad knezovima rodio.“ Karta pionira iz 1843.

Nakon toga uslijedila je rasprava između Jamesa Whitea i Uriaha Smitha o ispravnom poistovjećivanju „kralja sjevera“ u jedanaestom poglavlju Daniela. James je bio u pravu kada je „kralja sjevera“ u završnim stihovima Daniela 11 poistovjetio s papinskim Rimom, ili, kako ga ja nazivam, modernim Rimom. Smith je tvrdio da je „kralj sjevera“ iz Daniela 11, 36. retka bio ateistička Francuska.

„RED 36. I kralj će činiti po svojoj volji; i uzvisit će samoga sebe i uzveličati se iznad svakoga boga, i govorit će čudesne stvari protiv Boga nad bogovima, i napredovat će dok se gnjev ne izvrši; jer ono što je određeno bit će učinjeno.“

„Kralj koji se ovdje uvodi ne može označavati istu silu koja je posljednja bila spomenuta, naime papinsku silu; jer se pojedinosti ne bi mogle održati ako bi se primijenile na tu silu.“ Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 292.

Smith je unio vlastito „privatno tumačenje“ kada je izjavio: „Ovdje uvedeni kralj ne može označavati istu silu koja je posljednja bila spomenuta; naime, papinsku silu; jer se pojedinosti ne bi pokazale točnima ako bi se primijenile na tu silu.“ Božja Riječ nikada ne zatajuje, i gramatički je netočno služiti se ljudskom tvrdnjom kako bi se zanijekala jasna gramatička struktura odlomka. Redak kaže „i kralj“, što zahtijeva da kralj koji se ovdje identificira bude isti kralj prikazan u prethodnom odlomku. Nema nikakva dokaza o novom kralju, a Smith potvrđuje da je „ista sila

koja je posljednja bila spomenuta” bila „papinska sila”. U svojoj knjizi priznaje da od trideset i prvog retka do trideset i petog retka govori o papinskoj sili, a bez ikakva gramatičkog dokaza koji bi u trideset i šestom retku upućivao na novoga kralja, on jednostavno tvrdi da redci nakon trideset i petog retka ne predstavljaju proročke značajke papinske sile. Stoga umeće svoje mišljenje o Francuskoj.

Kada Smith obrađuje četrdeseti redak, pogrešna proročka osnova koju je podigao svojim privatnim tumačenjem prisiljava ga da prepozna trostrani rat, koji prema njegovim pretpostavkama poistovjećuje kralja juga s Egiptom, koji se u retku „obara” na Francusku, a Tursku poistovjećuje kao kralja sjevera koji također dolazi protiv Francuske. To dodano ljudsko tumačenje izgrađuje proročki model u kojem Smith prepoznaje doslovni Armagedon, pri čemu Turska maršira prema Jeruzalemu, označujući završetak ljudskog vremena kušnje kad Mihovil ustaje. Mnoge su knjige u povijesti adventizma ispravno napisane, prepoznajući zabludu takve primjene.

Svrha ovoga članka nije baviti se plodovima privatnoga tumačenja Uriaha Smitha, nego jednostavno utvrditi prijemor koji je uslijedio kada je počeo promicati svoje privatno tumačenje; jer kad se James White usprotivio njegovu pogrešnom gledištu, to je postalo još jedno područje prijepora u adventizmu, u kojemu je ispravna identifikacija Rima bila napadnuta lažnom primjenom.

Postojala je također i dugotrajna rasprava o „svagdašnjoj žrtvi” u knjizi proroka Daniela, kada je laodicejski adventizam prihvatio otpali protestantski pogled koji „svagdašnju žrtvu” u knjizi proroka Daniela poistovjećuje s Kristovom službom u Svetišću, protivno utvrđenoj temeljnoj istini da je „svagdašnja žrtva” bila simbol poganskoga Rima.

„Tada sam u vezi sa ‘svagdašnjom’ (Daniel 8,12) vidjela da je riječ ‘žrtva’ dodana ljudskom mudrošću te da ne pripada tekstu, i da je Gospod dao ispravno razumijevanje o tome onima koji su objavljivali vijest o času suda. Kada je vladalo jedinstvo, prije 1844., gotovo su svi bili ujedinjeni u ispravnom razumijevanju ‘svagdašnje’; ali u zbrci nakon 1844. prihvaćena su druga gledišta, te su uslijedili tama i zbrka. Vrijeme nije bilo kušnja od 1844., niti će ikada više biti kušnja.“ Early Writings, 74.

U vrijeme svršetka, 1989. godine, kada je otpečaćeno posljednjih šest stihova jedanaestog poglavlja Daniela, kralj sa sjevera tada je bio prepoznat kao papinski Rim, baš kao što je to James White prethodno utvrdio u svojoj raspravi s Uriom Smithom. White je primijenio metodologiju „redak na redak” dok je razmatrao Smithovu zabludu. White je tvrdio da, ako su posljednja sila predstavljena u Danielu 2, i posljednja sila predstavljena u Danielu 7, i posljednja sila predstavljena u Danielu 8, sve Rim, tada je po tri niza svjedoka sila koja dolazi svojem kraju u Danielu 11 Rim, a ne, kako je Smith tvrdio, Turska.

Proročki pokret trećega anđela, koji je započeo 1989. godine, suočio se nedugo nakon 11. rujna 2001. s prijemom u vezi s prvim poglavljem Joelove knjige. U prvih pet redaka dva svjedoka, najprije naraštaja, a zatim kukaca, prepoznaju postupno razaranje koje je Rim nanio adventizmu. „Pijanice” u proročanstvu, prema Izaiji, jesu „podrugljivi ljudi koji vladaju Jeruzalemom”. Oni se bude u četvrtom i posljednjem naraštaju. To postupno razaranje duhovno je razaranje, jer se obraća

Jeruzalemu posljednjih dana, a od pobune iz 1863. godine nadalje laodicejski adventisti sedmoga dana postupno su upijali rimske nauke.

Riječ Gospodnja koja dođe Joelu, sinu Petuelovu. Čujte ovo, starci, i poslušajte, svi stanovnici zemlje. Je li ovako bilo u vaše dane ili u dane vaših otaca? Kazujte o tome svojoj djeci, a vaša djeca neka kazuju svojoj djeci, a njihova djeca drugomu naraštaju. Što je ostavio grizac, pojela je skakavica; što je ostavila skakavica, pojeo je crv; a što je ostavio crv, pojeo je gusjenik. Probudite se, pijanice, i plačite; i jaučite, svi vi koji pijete vino, zbog novoga vina, jer vam je otrgnuto od usta. Joel 1:1–5.

Nakon što su se srušile velike zgrade New York Cityja, razumljelo se da je tada kasna kiša počela „škropiti“ te da je spor iz drugoga poglavlja Habakuka, koji se ispunio u mileritskoj povijesti, ponovno bio u tijeku. Spor se odnosio na ispravnu proročku metodologiju.

Stajat ću na svojoj straži i postaviti se na kulu, i motrit ću da vidim što će mi reći i što ću odgovoriti kada budem ukoren. I odgovori mi Gospod i reče: Zapiši viđenje i učini ga jasnim na pločama, da može trčati onaj koji ga čita. Jer viđenje je još za određeno vrijeme, ali na svršetku progovoriti će i neće slagati: ako i zakasni, čekaj ga; jer će zacijelo doći, neće zakasniti. Evo, duša njegova koja se uzvisuje nije prava u njemu; ali pravednik će živjeti od svoje vjere. Da, i zato što prijestupa vinom, on je ohol čovjek, i ne ostaje kod kuće; on proširuje svoju požudu kao Podzemlje, i kao smrt je, i ne može se nasititi, nego skuplja k sebi sve narode i gomila k sebi sve pukove. Habakuk 2:1–5.

Kušnja iz drugog poglavlja Habakuka predložila je kušnju pokreta sto četrdeset i četiri tisuće, koji je započeo kada je silni anđeo iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja sišao 11. rujna 2001. Tada je započeo spor između onih koji su stajali na temeljima adventizma, prikazanim na pionirskoj karti iz 1843., i onih koji u Habakuku prijestupaju „vinom“ te koji su bili „pijanci“ iz Joela, koji su se tada „probudili“, samo da bi im „novo vino“ bilo odsječeno od njihovih „usta.“

Hebrejska riječ „ukorio“ u prvome retku znači „raspravljao se“. Dokaz iznesen mileritskim stražarima bio je prikazan na pionirskoj karti iz 1843., koja je bila izrađena u svibnju 1842. kao ispunjenje ovih redaka. Jedna skupina, koja je živjela od svoje vjere, bila je u priporu glede proročke poruke sadašnje istine za to razdoblje, s drugom skupinom koja je prijestupala vinom. To su Joelovi pijanci koji se bude da bi ustanovili kako je vino, simbol nauka, uklonjeno s njihovih usta. To su Izaijini pijanci Efrajimovi koji vladaju Jeruzalemom i nisu u stanju razumjeti knjigu koja je zapečaćena.

Jao kruni oholosti, pijanicama Efrajimovim, čija je slavna ljepota uveli cvijet, koji je na vrhu plodnih dolina onih koje je vino svladalo! Evo, Gospod ima jednoga moćna i silna, koji će kao oluja tuče i zatorna bura, kao poplava silnih voda što se prelijevaju, rukom oboriti na zemlju. Kruna oholosti, pijanice Efrajmove, bit će pogažena nogama.... Stanite i čudite se; vičite i vapijte: pijani su, ali ne od vina; teturaju, ali ne od žestoka pića.... Zato čujte riječ Gospodnju, vi podrugljivci, koji vladate ovim narodom što je u Jeruzalemu. Jer Gospod je izlio na vas duh duboka sna i zatvorio vam oči; proroke i vaše glavare, vidiocce, pokrio je. I sva vam je vizija postala kao riječi zapečaćene knjige, koju daju onomu koji je učen, govoreći: „Čitaj ovo, molim te!“ A on kaže: „Ne mogu, jer je zapečaćena.“ I knjiga se daje onomu koji nije učen,

govoreći: „Čitaj ovo, molim te!“ A on kaže: „Nisam učen.“ Izaija 28:1–3, 14; 29:9–12.

Rasprava o kojoj Habakuk govori između pijanaca Efrajimovih i onih koji hode vjerom u Božjoj proročkoj Riječi izričito je prepoznata kao rasprava o ispravnoj nasuprot neispravnoj metodologiji u Izaijinu svjedočanstvu, jer Izaija utvrđuje da upravo metodologija „redak na redak“ uzrokuje da pijanci posrnu i stupe u savez sa smrću.

Ali i oni posrnuše od vina i od žestoka pića zastraniše; svećenik i prorok posrnuše od žestoka pića, vino ih je progutalo, od žestoka pića zastraniše; griješe u viđenju, spotiču se u sudu. Jer svi su stolovi puni bljuvotine i nečistoće, tako da nema mjesta čista. Koga će učiti znanju? I koga će navesti da razumije nauk? One koji su odviknuti od mlijeka i odvojeni od prsiju. Jer zapovijed mora biti na zapovijed, zapovijed na zapovijed; redak na redak, redak na redak; ovdje malo, ondje malo: Jer će mucavim usnama i drugim jezikom govoriti ovom narodu. Kojemu je rekao: Ovo je počinak kojim možete dati počinak umornomu; i ovo je okrpjeka; ali oni nisu htjeli slušati. Ali riječ Gospodnja bijaše im zapovijed na zapovijed, zapovijed na zapovijed; redak na redak, redak na redak; ovdje malo, ondje malo; da bi išli, i pali nauznak, i bili slomljeni, i uhvaćeni u zamku, i zarobljeni. Zato čujte riječ Gospodnju, vi podrugljivci, koji vladate ovim narodom što je u Jeruzalemu. Jer rekoste: Sklopili smo savez sa smrću, i s paklom smo u sporazumu; kad prođe preplavljajuća bič, neće doći do nas: jer smo laž učinili svojim utočištem, i pod prijetvornošću smo se sakrili. Izaija 28:7–15.

Izaija potom prepoznaje što je Bog unio u Habakukovu raspru što će donijeti sud nad pijanicama, a to je bio kamen temeljac, „sedam vremena“ iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, što je bilo prvo vremensko proročanstvo koje su Gabriel i anđeli povelili Williama Millera da razumije.

Stoga ovako govori Gospodin Bog: Evo, postavljam na Sionu kamen za temelj, kamen prokuššan, dragocjeni ugaoni kamen, čvrst temelj; tko vjeruje, neće se žuriti. I sud ću položiti za uže, a pravednost za visak; i tuča će pomesti utočište laži, i vode će preplaviti skrovište. I vaš će savez sa smrću biti ukinut, i vaš sporazum s paklom neće opstati; kad prođe preplavljajuća šiba, tada ćete biti njome pogaženi. Izaija 28:16–18.

Ubrzo nakon što je Gospodin svoj narod vratio na stare staze, počevši od 11. rujna 2001. pojavila se skupina koja je sudjelovala u pokretu i zaključila da četiri kukca iz Joela predstavljaju islam trećega jaoja. Kada je metodologija „red po red“ bila otvorena Božjemu narodu u toj posljednjoj generaciji, bilo je prepoznato ključno proročko pravilo. To je pravilo trostruka primjena proročanstva, a skupina koja je zaključila da četiri Joelova naraštaja predstavljaju islam trećega jaoja pogrešno je primijenila pravilo trostruke primjene proročanstva kako bi poduprla svoju pogrešnu primjenu.

Zatim je u razdoblju oko 2014. Sotoni bilo dopušteno ući u ovaj pokret s homoseksualnom „woke“ agendom iz Velike Britanije i Australije, koja je svoj napad temeljila na lažnom tumačenju povijesti prikazane u jedanaestom poglavlju Daniela, u redcima od prvoga do petnaestoga. Prohomoseksualni vođe koji su se infiltrirali i napali ovaj pokret na koncu su tvrdili da adventizam treba uputiti ispriku papi u Rimu, jer je navodno iznosio lažne optužbe protiv antikrista, pape u Rimu. Svrha toga napada bila je usmrtni pokret, a ponajprije proizvesti pomutnju upravo u onome

odlomku (Daniel 11,1–15) gdje su prepoznati „otimači tvoga naroda”.

Sve su te polemike bile pokušaj Sotone da unese pomutnju u simbol papinskoga Rima. Nema ništa novo pod suncem, prema riječima najmudrijega čovjeka koji je ikada živio. Danas se polemika ponovno temelji na poistovjećivanju Rima, simbolično označenoga kao „razbojnici tvoga naroda”. Novo i privatno tumačenje tvrdi da su „razbojnici tvoga naroda” Sjedinjene Američke Države, i čineći to očito nisu svjesni da je to istovjetna polemika kao i ona prva između milerita i protestanata, kao ni stare izreke koja se pripisuje autoru iz šesnaestoga stoljeća, Johnu Heywoodu, a koja glasi: „Nitko nije tako slijep kao onaj koji ne želi vidjeti.” Druga inačica njegove izreke glasi: „Nitko nije tako gluh kao onaj koji ne želi čuti.” Većina vjerojatno ne zna da se ta izreka pripisuje Heywoodu, niti razumiju da Heywoodova izreka potječe iz biblijskih odlomaka, poput onih koji se nalaze u Jeremiji, Izaiji i koje je Isus citirao u Novome zavjetu.

Čujte sada ovo, narode ludi i bez razuma, koji imate oči, a ne vidite; koji imate uši, a ne čujete. Jeremija 5,21.

Danielovi „bezbožni” i Matejeve „lude djevice” ne razumiju „umnoženje znanja”. Uumnoženje znanja 1989. godine ponajprije je bilo prepoznavanje da posljednjih šest redaka jedanaestog poglavlja Knjige proroka Daniela označavaju konačni uspon i pad papinske vlasti, ili, kako sam je označio, Suvremenoga Rima. Ti redci prepoznaju Sjedinjene Države, ali samo odnos Sjedinjenih Država prema papinskoj vlasti. „Bezbožni” i „lude” stoje nasuprot „mudrima”, a mudri posljednjih dana imaju razumijevanje umnoženja znanja iz 1989. godine. Ludi su oni koji imaju oči, a ne vide, i uši, a ne čuju.

Također sam čuo glas Gospodnji kako govori: Koga ću poslati, i tko će poći za nas? Tada rekoh: Evo me; pošalji mene. A on reče: Idi i reci ovom narodu: Slušajte doista, ali ne razumijte; gledajte doista, ali ne spoznajte. Učini srce ovoga naroda pretilim, i otežaj njihove uši, i zatvori njihove oči; da ne vide svojim očima, i ne čuju svojim ušima, i ne razumiju svojim srcem, i ne obrate se, i ne budu iscijeljeni. Izaija 6:8–10.

Narod kojemu se obraća u šestom poglavlju Izaije jesu oni koji ispovijedaju da su u poruci „sadašnje istine” koja je stigla 11. rujna 2001., jer Izaija šest označava taj odlomak kao događaj koji se zbiva kada je „zemlja puna slave Gospodnje”. Zemlja je bila obasjana Božjom slavom kada je anđeo iz Otkrivenja osamnaest sišao, kada su velike zgrade grada New Yorka bile oborene dodirom od Boga.

One godine kad umrije kralj Uzija vidjeh i ja Gospodina gdje sjedi na prijestolju, visoku i uzdignutu, a skut njegov ispuni Hram. Iznad njega stajahu serafimi: svaki imaše po šest krila; dvama zaklanjaše lice svoje, dvama zaklanjaše noge svoje, a dvama letjaše. I vikahu jedan drugome govoreći: Svet, svet, svet Gospod nad vojskama: sva je zemlja puna slave njegove. I zatresoše se dovraci na glas onoga koji vikaše, a Dom se napuni dimom. Izaija 6:1–4.

Sestra White povezuje anđelov navještaj s događajem koji označava trenutak kada anđeo iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja ispunjava zemlju svojom slavom.

„Kad je Bog namjeravao poslati Izaiju s porukom svome narodu, najprije je dopustio proroku da u viđenju pogleda u Svetinju nad svetinjama unutar Svetišta. Odjednom su se vrata i unutarnji zastor Hrama učinili podignutima ili uklonjenima, te mu je bilo dopušteno zagledati se unutra, u Svetinju nad svetinjama, kamo ni prorokove noge nisu smjele stupiti. Pred njim se ukazalo viđenje Jehove kako sjedi na prijestolju visoku i uzvišenu, dok je skut njegove slave ispunjavao Hram. Oko prijestolja bili su serafi, kao stražari oko velikoga Kralja, i odražavali su slavu koja ih je okruživala. Dok su pjesme njihove hvale odjekivale dubokim tonovima klanjanja, stupovi na vratima drhtali su kao da ih potresa potres. Usnama neokaljanima grijehom ti su anđeli izlijevali hvale Bogu. ‘Svet, svet, svet Gospodin nad vojskama’, klicali su; ‘puna je sva zemlja slave njegove.’ [Vidi Izaija 6,1–8.]”

„Serafimi oko prijestolja toliko su ispunjeni strahopoštovanjem dok promatraju Božju slavu da ni za trenutak ne gledaju na sebe sa zadivljenošću. Njihova je hvala upućena Gospodu nad vojskama. Dok gledaju u budućnost, kada će sva zemlja biti ispunjena Njegovom slavom, pobjednička pjesma odjekuje od jednoga do drugoga u milozvučnom pjevu: ‘Svet, svet, svet, Gospod nad vojskama.’” Gospel Workers, 21.

Izaiji, koji predstavlja Božji narod tijekom vremena pečaćenja koje je započelo 11. rujna 2001., dana je poruka da je nosi narodu koji je imao oči, ali nije izabrao vidjeti, i uši, ali nije izabrao čuti. Isus, kao Alfa i Omega, prikazuje svršetak vremena pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće zajedno s njegovim početkom. Na svršetku će ponovno biti glasnik predstavljen Izaijom koji nosi poruku narodu koji odlučuje ne vidjeti i ne čuti. Ta će poruka proizvesti završno pročišćenje sto četrdeset i četiri tisuće. Ta je poruka riječi Istine, koje se donose iz Božjeg proročkog svjedočanstva. To proročko svjedočanstvo jest „viđenje“ koje se utvrđuje silom simboliziranom kao „razbojnici tvoga naroda“.

U sljedećem ćemo članku svaku od tih kontroverzi uzeti i položiti jednu preko druge, redak na redak. Milleritski redak, redak Smitha i Whiteove, redak o „svagdašnjoj žrtvi“, redak o „kralju sjevera“ iz 1989., redak o Joelovim kukcima i sadašnja kontroverza. Šest starih kontroverzi, koje, kada se promatraju redak na redak, jasno podupiru istinu prve kontroverze koja je prikazana na pionirskoj karti iz 1843. Ta je istina da je Rim „grabežljivci naroda tvojega“, koji se uzvisuju, i koji padaju, i uspostavljaju viđenje.

„Vidjela sam da je karta iz 1843. bila vođena rukom Gospodnjom i da se ne smije mijenjati; da su brojke bile onakve kakve ih je On htio; da je Njegova ruka bila nad njima i prikrila pogrešku u nekima od brojki, tako da je nitko nije mogao vidjeti, dok Njegova ruka nije bila uklonjena.“ Early Writings, 74.

Odbaciti istine na toj karti znači istodobno odbaciti autoritet Duha proroštva, a karta utvrđuje da je Rim, a ne Sjedinjene Države, taj koji uspostavlja „viđenje“, ono viđenje za koje nas Salomon poučava da će bez toga „viđenja“ Božji narod propasti.

„Sotona... neprestano nameće krivotvoreno — da bi odveo od istine. Posljednja će Sotonina prijevara biti da učini bez učinka svjedočanstvo Duha Božjega. ‘Gdje nema viđenja, narod propada’ (Izreke 29,18). Sotona će djelovati domišljato, na različite načine i preko različitih sredstava, kako bi poljuljao pouzdanje Božjega naroda ostatka u istinito svjedočanstvo.

„Razbuktat će se mržnja prema Svjedočanstvima koja je sotonska. Sotonsko će djelovanje biti usmjereno na to da uzdrma vjeru crkava u njih, i to iz ovoga razloga: Sotona ne može imati tako jasan put da uvede svoje prijevare i sveže duše svojim zabludama ako se poslušaju opomene, ukori i savjeti Duha Božjega.” Selected Messages, knjiga 1, 48.

„Onaj koji vidi ispod površine, koji čita srca svih ljudi, kaže za one koji su imali veliku svjetlost: ‘Nisu ojađeni ni zapanjeni zbog svojega moralnog i duhovnog stanja.’ Da, izabrali su svoje putove, i duša njihova uživa u svojim gadostima. I ja ću izabrati njihove obmane i navući na njih ono čega se boje; jer kad zovah, nitko se ne odazva; kad govorih, ne poslušашe; nego činiše zlo pred Mojim očima i izabraše ono što Mi nije bilo milo.’ ‘I zato će im Bog poslati silnu zabludu da povjeruju laži,’ jer ‘nisu primili ljubav prema istini da bi se spasili,’ ‘nego su uživali u nepravедnosti.’ Izaija 66,3.4; 2 Solunjanima 2,11.10.12.”

„Nebeski Učitelj upitao je: ‘Koja jača obmana može zavesti um od privida da gradite na pravom temelju i da Bog prihvaća vaša djela, dok u stvarnosti mnoge stvari činite prema svjetovnoj politici i griješite protiv Jehove? O, to je velika prijevара, očарavajuća obmana, koja obuzima umove kada ljudi koji su некоć poznavali istinu zamijene oblik pobožnosti njezinim duhom i silom; kada misle da su bogati i obogaćeni dobrima te da im ništa nije potrebno, dok im je u stvarnosti potrebno sve.’” Svjedočanstva, svezak 8, 249, 250.